

anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

§ 23. Overstiger de nukleare skader, der er forvoldt ved en enkelt ulykke, de i §§ 21 og 22 nævnte ansvarsbeløb, nedsættes erstatningerne med påløbende renter med samme brøkdæl, jfr. dog § 14, stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren kan, når det må forventes, at nedsættelse efter stk. 1 vil være nødvendig, bestemme, at der indtil videre kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdæl af de opgjorte erstatningsbeløb.

Anlægsindehaverens regres.

§ 24. Er en nuklear skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med forsæt, har anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsætligt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Bortset fra de i § 20, stk. 2, § 22, stk. 2, og denne paragrafs stk. 1 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har betalt, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 25. Krav på erstatning hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af §§ 7-11 og § 19 forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908, dog at forældelsesfristen er 3 år. For så vidt angår de i § 19 nævnte krav, regnes fristen fra det tidspunkt, da den berettigede ved sædvanlig agtpågivenhed kunne gøre sit krav gældende ved retsligt skridt mod anlægsindehaveren.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter reglerne i stk. 1, bortfalder kravet 10 år efter den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, indtræder foræl-

delse dog senest 20 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det skal afgøres af den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol, om retssag skal anlægges her i riget, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning, rettes henvendelse til den kompetente myndighed i denne stat om at foranledige en afgørelse fra den internationale domstol eller, forudsat at sådan afgørelse ikke er truffet, rejses sag i en af de stater, hvor der efter konventionen er mulighed for, at sag kan anlægges. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 26. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring til dækning af det ansvar for nuklear skade, som han inden for begrænsningen efter § 21 kan ifalde efter dette kapitel eller anden konventionsstats lov.

Stk. 2. Forsikringen skal godkendes af justitsministeren. Der kan godkendes særskilt forsikring til dækning af ansvar for nuklear skade ved ulykker, der indtræffer under transport. Ministeren kan endvidere godkende forsikringer, der ikke fuldt ud opfylder kravene i stk. 1.

§ 27. Ophører forsikringsaftalen, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikreren vedblive at hæfte for nuklear skade, der skyldes ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikreren skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 28. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 26 nævnte forsikringer.

§ 29. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.
Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt,